Andrea Grill - Romana Perečinec

Metamorfoze

Metamorfoza I

hraniš mnoga moja usta

krajolicima od kože
i jugozapada
u toplom divljem vrtu

oko vrata nježne grane
lepezasti vrhovi lišća
ticala za izmjeru topografije

istražuju kupe, promatračnice; tu
se topi ledenjački jezik od mesa
uberi iznad mojih grudi suptropsko voće

lokalna je klima neopisana

Metamorfoza II

istočni su grijesi za djecu stranaca

zapliću se bespomoćno pristojno
u mom dekolteu
difundira predefinirani rastanak

iz grudi
uvijek iznova iznenađujuće ništa
u perspektivnim kanalima;

jabuku spoznaje

eISSN 1847-7755; doi: 10.15291/sic/1.7.lt.5

melju prvo(i) zubi
protjerani iz raja

spoznavši što su to hormoni

Metamorfoza III

kao maslac kružnom pilom

odsijecam meke misli
odlučujući metež (s tobom)
u prirodnoznanstvene ploške:

vodim lijep život
ne perem više ni čaše

procjeđujem isključivo umjetno oplođene trave (iz preljeva)
sve neugodno čine strojevi

sve ugodno činim ja

Metamorfoza IV

pri usponu brojimo svoje rane

po mrljama na žutom lišću javora
svakome Ahilova peta raste negdje drugdje
šuma se igra skrivača s oblacima

i daždevnjačkim vlakom; probavlja stabla (vjeverica)
i povremeno kašlje kao da je malo bolesna
ovdje u kamenu leži prijateljeva koža

sašivena vremenskim prilikama urezana sokom
žvačemo čičke kruške plavičasti sir
čvorci umiruju svoje ženke

tihim brbljavim pucketanjem

Metamorfoza V

između breza i livada

ljiljani
tanki leopard
kao da bi htio

uloviti dijete
koje zovemo malim Isusom
u skoku

nostalgija se svlači
poput lagane bluze,
u prijenosnim kućama od drva & ljepila
htjela sam podijeliti s tobom;

težinu prugastog kupaonskog ogrtača
jedan bih rukav nosila ja
drugi ti

Metamorfoza VI

nikada više prati zube

tvoja prisutnost tamo, jučer, prije pola godine
zauvijek u ustima;
držimo (se) puni povjerenja (čvrsto)
nitko od nas ne grize
ti ponekad jedini

znaš više o meni samoj
otvorena mjesta, prozori

iza grmlja skrivaju se
šareni cvjetovi

ali: ako pogledaš, trenutačno

jedna, dvije sobe
neboder, na najvišem katu
ne previsoko;
u srednjoj Europi nebeski svod počinje

na leđima ljudi
ushićenih do ravne zemlje;
stražnje nepce (neočetkano)
u jet streamu
sljedećih četrdeset dana

nikada zabunom zagrcnut
nebosklon

Metamorfoza VII

s vremenom mogu zamisliti

ono što nikada nisam htjela
kako se pri rođenju djeca
gube mjestimice

voljeni krugovi na plivanju u (pre) plitkom gazu
majku više ništa ne zbunjuje

pošto se liječnik u njeno međunožje zadubljuje;
otac prazan
bez prvorođenog ushićenja
s vremenom mogu zamisliti

što buja bez klice;
s vremenom mnogo toga mogu zamisliti
s čim tebe ne želim upoznati

Metamorfoza VIII

pred bređom zebrom

prisiljavam se
da ne mislim na tebe
l´Africa non è solo parola

u meni živi tvoja ruka

bila bih magarac (& glupa)
da ne čeznem za djetetom,
s tom rukom
mirisalo bi na obalu Tibra

koricu kruha, pršut
govorilo bi znakovni jezik, français
tamno paperje sulla testa

cijelo tijelo oko,

usta svijeta;
tvoja ruka u meni
brižan pribor za šikaru

Metamorfoza IX

iznad pustinje Sahare

koja izgleda poput pustinje Sahare,
kakvu znamo
kao da smo tamo potratili dane, upravo tako

molekulama zraka pulverziran kamen
boje lososa & siv, upravo tako
kao koža tetke na umoru,

horizont ovjenčan oblacima,
mislim na Sarah;
satima poslije još

Sarah, koja svoje ime nosi
jer je mlada, upravo tako
sjedni pokraj mene na sjedalo

umjesto zakotrljane jabuke na plavoj presvlaci
topi se sladoled
kao: rastopljen kupus, pesci spremuti,

zdrobljen jasmin, pomuzeni oblaci
na vimenu noći;
znaš na što mislim,

kao što i Sarah pozna Saharu:
iz vlastitog iskustva
katkad se tamo znoji kamenje

ne vidi se odavde gore, ten thousand feet a.s.l.

vidim te pokraj sebe
hvatam te za koljena

razmičem ih
nekoliko milimetara

Metamorfoza X

letjeti s komarcima

zaštićen rođen
(u brdima)
s četiri pretvoren u pijetla

s pet u psa
pitoma Europa,

pripitomljena klimom
mrazom zašećeren krajolik
otkriva: sveznajuće krojačke metre

ispod svih oblaka:

dodatak infrastrukture
ništa nije bolje od
meke donje strane tvoga jezika

Metamorfoza XI

ti ja, još budni

danas odmah
između noći i ničeg
sveži mi čvor u džepnu knjigu:

abecedu želim vidjeti
kako pišeš,
svih dvadeset i šest slova plus prijeglasi posebni znakovi
jedno za drugim;
kao da smo se igrali u pijesku
smiješ pronaći riječi

pokupiti
dopustiti si riječi
come nessun altro

le avrà in bocca;

prizovi si samo osjećaje buđenja,

ti živiš pjesme
neizmjeran entuzijazam
neobuzdani pokreti ruke
drži se sekundu

prije napada dana
da ne padneš s ruba
kod tebe

come questra pera

mentre tu la mangi

Metamorfoza XII

prisili me da ne mislim na tebe

bijela koža tvoje ruke
pliva – životinja koja tek otkriva –
u tek nastaloj rupi za piće
desetljećima nedužno čekanje

uvijek u kupaćim gaćama na suncu
uzgajajući svijetle dlačice, travne ruže,
tekuća divljina;
bijele glave električnih vodova

sjede poput jastrebova škanjaca
tra cielo e terra

vidim još svijetle golubove
between heaven and earth

albino vrapce
kako vode struju
u svakom obliku

krajolik govori o početku naših vremena
i Steveu Bikou
noću srećemo pingvine na zebri

onda se šćućure u grmovitu jamu
na rubu ceste, visina ispuha
krivolovci, informal settlements

13 komada toasta one man ate

with a poached egg

moju si dušu od prašine ganuo

ručno rađeni bože

Creative Commons Attribution-NonCommercial-NoDerivatives 4.0 International License